

ere stillede nogenlunde ens i økonomisk Henseende. Her var der vist Trang til, at man gik frem efter mere ensartede Regler, mere humane Regler end hidtil. Der staaer i Pensionsloven af 5. Januar 1851, at der kan i særlige Tilfælde tilstaaes Understøttelse til Børnene fra 10 til 50 Rigsdaler aarlig. Denne Lov tillader altsaa et vist ret betydeligt Spillerum. Nu have vi ikke ønsket, at alle disse Understøttelser skulle være lige store; det er ikke det, vort Forslag tilsigter. Vi have derimod ønsket, at der skulde være et vist Minimum, under hvilket man ikke burde gaa, og vi have da ment, at Understøttelsen til et Barn kunde sættes til mindst 60 Kr. aarlig. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Det er ganske vist en Ændring, der kunde høre hjemme paa mange Budgetter. Den er her stillet til Finanslovens § 16, der omhandler Pensionsvæsenet i al Almindelighed, og jeg gaar ud fra, at hvis den blev vedtagen her, hvis der blev udtalt et saadant Ønske fra Folketingets Side til Administrationen, vilde det ikke være vanskeligt at ordne denne Sag mellem de forskellige Ministerier saaledes, at de gave en nogenlunde ensartet Understøttelse, og at disse Understøttelser bleve tildelte efter mere humane Principper, end Tilfældet nu er.

Finansministeren (Hage): Den ærede Ordfører udtalte, at den Omstilling vedrørende Overskuddet af Vandbygningsvæsenet, som er foretagen, synes ham ikke fuldt tilfredsstillende, idet det Overskud eller Underskud, der fremkommer, ikke angaar de kongelige Havne alene. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Teksten paa det omhandlede Punkt lyder: „Overskud af de kongelige Havne m. v.“, altsaa netop angiver, at Posten har et videre Omfang, end det ærede Medlem forudsætter. Men i øvrigt kan jeg gerne inden næste Finanslovsforslag tage under Overvejelse, om der er Grund til at foretage en yderligere Ompostering paa dette Punkt. Angaaende det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har anbefalet, maa jeg sige, at saaledes som det er stillet, vil det ikke kunne finde Anvendelse undtagen paa de Børneunderstøttelser, der ydes i Henhold til Pensionsloven af 24. Februar 1858. Understøttelserne ifølge denne Pensionslov ere, som det ærede Medlem rigtig nævnte, fra 20 til 100 Kr. aarligt, og af Administrationen er

der fastsat inden for disse Grænser visse bestemte Satser, hvorefter der gives Understøttelser til Børn efter Funktionærer i forskellige Stillinger. Den allerlaveste Understøttelse, der er normeret, er 36 Kr. aarligt, og faktisk bliver der sjældent givet under 48 Kr. De fleste Børn faa ikke under 60 Kr. Ændringsforslaget vil for saa vidt kun faa ringe Anvendelse og vil, saa vidt jeg kan skønne, ikke medføre en Udgift af 10,000 Kr. aarligt. Men Ændringsforslaget omfatter kun og vil kun blive til Gavn for disse bestemte Klasser af Børn. Derimod vil Ændringsforslaget ikke komme Børn efter Invalidere til gode eller Børn efter Pensionister henhørende til de militære Underklasser, idet deres Understøttelse opføres paa det følgende Afsnit af § 16. Lige saa lidt vil Ændringsforslaget kunne finde Anvendelse paa de Børneunderstøttelser, som maatte findes spredte omkring under Finanslovens øvrige Afsnit. Hvis der altsaa skulde indføres en fælles almindelig Regel, hvorefter der blev fastsat et højere Minimum for Børneunderstøttelser end hidtil, vil det ikke opnaas ved dette Ændringsforslag. Jeg skal paa den Foranledning, som det ærede Medlem ved sit Forslag og sine Udtalelser har givet mig, lade det tage under Overvejelse, hvorvidt der er Anledning til at forhøje de Satser, som hidtil have fundet Anvendelse, men af Hensyn til de Grunde, som jeg har anført, vil jeg ikke anse det for rigtigt eller blot i nogen Grad førende til det Maal, der tilsigtes, at vedtage det Ændringsforslag, som her er opstillet.

K. M. Klausen: Jeg kan for saa vidt være tilfreds med, hvad den højtærede Finansminister nu udtalte, at han vil tage denne Sag under Overvejelse. Det kan godt være muligt, at vort Ændringsforslag burde have været stillet rundt omkring paa alle de forskellige Paragraffer af Finansloven, men det er noget, som egentlig kun Administrationen er i Stand til, fordi vi Medlemmer af Finansudvalget jo ikke vide, hvor mange Understøttelser de enkelte Ministre have. Naar denne Sag derfor skulde gennemføres, saa at den kom til at gælde overalt inden for Administrationen, maatte det vel medføre en Forhøjelse af Børneunderstøttelserne rundt omkring paa de forskellige Budgetter; og naar nu den højtærede Finansminister har udtalt, at han vil tage denne Sag under Overvejelse, opfatter jeg det paa den Maade — jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at naar